

Αλλαγή του νου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Διοκλείας κ. Καλλίστου Γουέαρ

Τέτοιος είναι ο γενικός χαρακτήρας της πρακτικής ζωής. Σημαδεύεται , πάνω απ' όλα, από τέσσερις ιδιότητες: μετάνοια, εγρήγορση, διάκριση και φρούρηση της καρδιάς. Ας κοιτάξουμε σύντομα την κάθε μία από αυτές.

«Η αρχή της σωτηρίας είναι το να καταδικάσουμε τον εαυτό μας» (Ευάγγριος) . Η μετάνοια ορίζει το σημείο εκκίνησης του ταξιδιού μας. Ο ελληνικός όρος μετάνοια δηλώνει αρχικά «αλλαγή του νου». Αν κατανοηθεί σωστά, η μετάνοια δεν είναι αρνητική αλλά θετική. Σημαίνει, όχι οίκτο για τον εαυτό μας ή τύψεις συνειδήσεως , αλλά μεταστροφή, την επαναφορά του κέντρου όλης της ζωής μας στην Τριάδα. Σημαίνει το να κοιτάζουμε όχι με θλίψη προς τα πίσω, αλλά προς τα εμπρός μ' ελπίδα• όχι προς τα κάτω, στις ατέλειές μας, αλλά προς τα πάνω , στην αγάπη του Θεού . Σημαίνει να δούμε όχι ό,τι δεν καταφέραμε να είμαστε, αλλ' ότι με τη θεία χάρη μπορούμε να γίνουμε τώρα και να δράσουμε γι' αυτό που βλέπουμε. Το να μετανοήσουμε σημαίνει ν' ανοίξουμε τα μάτια μας στο φως. Μ' αυτή την έννοια η μετάνοια δεν είναι μόνο μια μοναδική πράξη, έν' αρχικό βήμα, αλλά μια συνεχιζόμενη κατάσταση, μια στάση της καρδιάς και της θέλησής που χρειάζεται ν' ανανεώνεται ασταμάτητα ως το τέλος της ζωής. Με τα λόγια του αγ. Ησαΐα της Σκήτης, «Ο Θεός μας ζητάει να συνεχίζουμε να μετανοούμε ως την τελευταία μας αναπνοή». «Αυτή η ζωή σου έχει δοθεί για μετάνοια», λέει ο αγ. Ισαάκ ο Σύρος, «μην την σπαταλές σε άλλα πράγματα».

Το να μετανοήσεις σημαίνει να ξυπνήσεις. Η μετάνοια , η αλλαγή του νου, οδηγεί σε εγρήγορση. Ο ελληνικός όρος που χρησιμοποιείται εδώ, νήψη, σημαίνει στην κυριολεξία νηφαλιότητα και επαγρύπνηση- το αντίθετο από μια κατάσταση ναρκωτικής ή αλκοολικής αναισθησίας και επομένως , σε συνάρτηση με την πνευματική ζωή, σημαίνει προσοχή, επαγρύπνηση , ανάμνηση. Όταν ο άσωτος υιός μετενόησε, λέγεται ότι «ήλθεν εις εαυτόν» (Λουκ. 15,17) . Ο «νηπτικός

άνθρωπος» είναι αυτός που έχει έρθει στον εαυτό του, που δεν ονειροπολεί παρασυρόμενος άσκοπα κάτω από την επίδραση περαστικών ορμών αλλά που έχει αίσθηση της κατεύθυνσης και του σκοπού. Όπως το Ευαγγέλιον της Αληθείας (μέσα 20^{ου} αι.) το εκφράζει, «Είναι σαν κι αυτόν που ξυπνάει από μεθύσι και ξανάρχεται στον εαυτό του... Ξέρει από πού ήρθε και πού πηγαίνει»...

(συνεχίζεται)

Πηγή: «πειραϊκή εκκλησία»

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

[ΕΤΟΣ 24^Ο ΤΕΥΧΟΣ 257]

ΜΑΡΤΙΟΣ 2014

Πηγή: eisdoxantheou-gk.blogspot.gr